

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ J. I.**, bytom R., **2/ E. I.**, bytom R., obaja zastúpení JUDr. M. K., advokátom so sídlom v N., proti žalovanej **E. H.**, bytom R., zastúpená JUDr. E. B., advokátom so sídlom v N., **o určenie vlastníctva**, vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 13 C 89/2012, o dovolaní žalobcov proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 28. júna 2013 sp. zn. 8 Co 203/2013, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Nové Zámky uznesením zo dňa 14. mája 2013 č.k. 13 C 89/2012-112 nepripustil zmenu žalobného návrhu žalobcov 1/ a 2/, ktoré urobili podaním zo dňa 6. mája 2013. Rozhodol tak z dôvodu, že podanie žalobcov 1/ a 2/ zo dňa 30. apríla 2013 je zmätočné, petit navrhovaného rozhodnutia je nedostatočný. Rozsudok vydaný na základe takéhoto petitu by bol v budúcnosti nevykonateľný. Poukázal tiež na to, že žalobcovia neodstránili nedostatky pôvodného žalobného návrhu, ako aj nie je možné prikázať niečo inej osobe ako účastníkovi konania, čo žalobcovia v zmeňujúcom návrhu žiadali.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací odvolanie žalobcov uznesením zo dňa 28. júna 2013 sp. zn. 8 Co 203/2013 odmietol s poukazom na § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. z dôvodu, že odvolanie smerovalo voči uzneseniu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné podľa § 202 ods. 3 písm. f/ O.s.p., na čom nič nezmenilo ani nesprávne poučenie súdu prvého stupňa v napadnutom uznesení.

Proti tomuto uzneseniu prostredníctvom právneho zástupcu podali žalobcovia 1/ a 2/ dovolanie. Žiadal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a dokazovanie. Namietali, že postupom súdu im bola odňatá možnosť konať pred súdom. Poukázali na to, že odvolací súd odmietol odvolanie proti uzneseniu súdu

prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa odmietol zmenu návrhu. Súd prvého stupňa pochybil aj v tom, že nesprávne poučil žalobcov o tom, že sa proti tomuto uzneseniu môžu odvolať do pätnástich dní od doručenia. Odvolací súd odmietol odvolanie s tým, že voči uzneseniu, proti ktorému smeruje odvolanie nie je odvolanie prípustné. Ďalej uviedol, že vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia preskúmať nemohol. V zmysle uvedeného odvolací súd v podstate schválil rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorý zamietol zmenu pôvodného návrhu. Súd mal celú vec posudzovať v nadväznosti na jednotlivé ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, a to tak, aby v konečnom dôsledku mohlo byť spravodlivo rozhodnuté o právach občanov pri ochrane ich majetku. Občiansky súdny poriadok v § 43 jednoznačne prikazuje súdu, že ak zistí chyby v podaní, má vyzvať podávajúceho na ich odstránenie, ale má aj povinnosť vysvetliť ako si ich opravu predstavuje. V žiadnom prípade však nesmie návrh na doplnenie návrhu a jeho opravu zrušiť s tým, že nezabezpečí jeho opravu, lebo to je nutné považovať za odňatie ústavného práva občana konať pred súdom. Keďže sa súd prvého stupňa zmýlil a nesprávne poučil žalobcov o možnosti podať odvolanie voči uzneseniu, kde Občiansky súdny poriadok nepripúšťa odvolanie, môže sa toto pochybenie vysvetliť aj tak, že súd prvého stupňa súhlasí s tým, aby sa s meritom veci zaoberal odvolací súd, a to len v takom rozsahu, že uznesenie súdu prvého stupňa vráti späť a zaviaže súd prvého stupňa k ďalšiemu konaniu v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky.

Žalovaná vo svojom vyjadrení podanom prostredníctvom právneho zástupcu navrhla dovolanie žalobcov podľa § 243a ods. 3 O.s.p. a § 243b ods. 1 O.s.p. zamietnuť. Zároveň sa domáhala trov právneho zastupovania v rozsahu dvoch právnych úkonov (prevzatie a príprava zastúpenia a písomné podanie - vyjadrenie) spolu vo výške 162,92 Eur. Poukázala na § 239 O.s.p., kde je exaktne uvedené, v akých prípadoch je prípustné dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu, v ktorom ustanovení nie je uvedený prípad, kde odvolanie pre nedostatok právomocí rozhodnúť v danom prípade odvolací súd odmietol. Dovolací dôvod uplatnený dovolateľmi v ustanovení § 237 písm. f/ O.s.p. nebol konkrétne vyložený. Dovolatelia sa v podaní zaoberajú pochybením súdu prvého stupňa, ktorá spočíva v tom, že súd prvého stupňa mal povinnosť dovolateľom vysvetliť ako si opravu predstavuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas oprávnená osoba (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236

a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný, preto ho treba odmietnuť.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu.

Z obsahu dovolania vyplýva, že žalobcovia napádajú uznesenie odvolacieho súdu v plnom rozsahu. Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanovení § 239 O.s.p.

Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

V § 239 ods. 3 O.s.p. je výslovne uvedené, že ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalcovskom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Dovolatelia v prejednávanej veci napadli dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo odmietnuté odvolanie proti uzneseniu súdu prvého stupňa.

Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní

postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným.

Existencia žiadnej z označených vád však dovolacím súdom nebola zistená.

Pokiaľ dovolatelia namietali, že postupom odvolacieho súdu im bola odňatá možnosť konať pred súdom, treba uviesť, že právny zástupca žalovaných 1/ a 2/ podal proti prvostupňovému uzneseniu o nepripustení zmeny žalobného návrhu, odvolanie, v ktorom sa domáhal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil pre jeho nesprávnosť.

Podľa § 202 ods. 3 písm. f/ O.s.p. odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým sa pripustila alebo nepripustila zmena návrhu.

Žalobca môže za konania so súhlasom súdu meniť návrh na začatie konania. Ide o úkony, ktoré majú podstatný vplyv na celý priebeh konania, preto podliehajú kontrole súdu, ktorý skúma, či neodporujú zákonu alebo záujmu spoločnosti, zmenu návrhu posudzuje súd aj z hľadiska procesnej ekonómie.

Je potrebné konštatovať, že dovolateľom súdy neodňali možnosť konať pred súdom. Žalobca 1/ je osoba znalá práva. Po právoplatnosti uznesenia o nepripustení zmeny návrhu súd pokračuje v konaní o pôvodnom návrh. Táto skutočnosť však nevylučuje dispozičné oprávnenie žalobcov podľa § 95 O.s.p., ktoré mu umožňuje disponovať (nakladať) s konaním alebo jeho predmetom.

Možno teda uzavrieť, že v danom prípade prípustnosť dovolania z ustanovenia § 239 O.s.p. nevyplýva a že v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti dovolania uvedené v ustanovení § 237 O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky mimoriadny opravný prostriedok preto odmietol (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

V dovolacom konaní žalovanej ako procesne úspešnej účastníčke vzniklo právo na náhradu trov konania proti dovolateľom, ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 5 O.s.p.

v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). O trovách dovolacieho konania dovolací súd nerozhodol z dôvodu, že v danom prípade nešlo o rozhodnutie vo veci samej. O trovách konania dovolacieho konania rozhodne súd v konečnom rozhodnutí.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. novembra 2013

JUDr. Ľubor Š e b o, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková